Zelf je onderwijs organiseren, als student!

Ga er maar aan staan, ben je moeder en heb je al diverse opleidingen en werkervaring op je naam staan en dan begin je toch nog aan een nieuwe opleiding: verzorgende maatschappelijke zorg. Omdat je graag in de zorg wilt werken en de nieuwe manier van opleiden je aanspreekt. Lisette en Dearbhla gingen er voor. Dearbhla werkt als student bij Het Laar en Lisette bij St. Franciscus. Deze twee, niet meer piepjonge studenten zoals ze zelf zeggen, vertellen over hun ervaringen met de invulling van een belangrijk onderdeel van de opleiding: de praktijkonderwijs-bijeenkomst.

Wat is een praktijkonderwijsbijeenkomst?
Daar moesten Dearhbla en Lisette ook achter komen. Het is een interactieve sessie met alle studenten van de opleiding waarin actuele thema's uit de praktijk worden besproken. Elke keer moet een ander groepje deze bijeenkomst organiseren. Studenten bepalen zelf wat ze willen leren en hoe ze invulling geven aan de bijeenkomst. Het Laar, St. Franciscus, 't Heem en Maria-oord werken hierin samen.

Op 5 november was het de beurt van St. Franciscus om de praktijkonderwijs-bijeenkomst (POB zoals het ook wel wordt genoemd) te organiseren. Ze kozen uiteindelijk voor de belevingsfasen van dementie en hoe je contact kunt maken met mensen in de verschillende fasen. Om te laten zien hoe je contact kunt leggen, had de contactclown van St. Franciscus een belangrijke rol in de bijeenkomst. Zij liet zien hoe je contact kunt leggen.

De organisatie: uitdaging of makkie?
"Nou, wel een uitdaging", zegt Lisette, "we hebben echt moeten zoeken hoe we dit zouden gaan aanpakken. Het kwam voor ons ook een beetje uit de lucht vallen. Wij zijn de eerste organisatie die dit mee voorbereidt. Dat zorgde soms voor onduidelijkheid en daardoor ook tot onzekerheid. Maar ik heb echt nieuwe vaardigheden ontwikkeld."

"Eerst dacht ik: Ik blijf wel op de achtergrond met het ordenen van leervragen, dat is lekker veilig. Maar als snel besefte ik dat ik die vaardigheid al lang beheerste vanuit mijn vorige opleiding en dat ik mezelf wilde uitdagen. Ik heb toen de rol van presenteren op me genomen. Dat is sowieso al een uitdaging voor me, en ik wilde het ook niet zo maar voorlezen. Een dubbele uitdaging dus. Ik ben mezelf wel tegengekomen: heb er wakker gelegen. Maar na afloop was ik blij en dacht ik dat heb ik toch maar mooi gedaan!"

Hoe zag het programma eruit?
De studenten hadden de klas in 4 groepjes verdeeld. Iedere groep kreeg de opdracht om zich aan de hand van leervragen te verdiepen in een van de vier belevingsfasen van dementie. Elk groepje presenteerde hun bevindingen aan elkaar en aan de gasten vanuit de organisaties. Er was veel persoonlijke inbreng. Ook werd er gebruik gemaakt van variatie in werkvormen. De ene student gebruikte een filmpje, de ander een casus uit de praktijk en weer een ander had zelf een passend gedicht uitgezocht.
Daarna deed de contactclown voor hoe je met een persoon met dementie contact legt.
Ook de catering was goed verzorgd: Lisette had cup cakes gebakken met een glazuur van

het Alzheimer Nederland symbool: het vergeet-me-nietje. Tot slot was ook gezorgd voor tips en tops kaartjes voorzien van een vergeet-me-nietje.

De studenten hadden ook oog voor detail!

Dearbhla vertelt dat ze van nature onderzoekend is. “Deze stijl van leren spreekt mij enorm aan. Ik heb diverse vaardigheden geoefend die ook van belang zijn voor mijn werk bij en met cliënten. Goed met elkaar communiceren bijvoorbeeld en respect hebben voor ieders draagkracht en daar rekening mee houden. Maar ook hoe je taken verdeelt, verantwoordelijkheid neemt en zorgt voor een realistische planning. Ik heb nagedacht over hoe ik informatie aantrekkelijk kan overbrengen en dat is goed gelukt. Ik moest uit mijn comfortzone, en daar leer ik van.”

Kunnen teamleden iets leren hiervan?
De studenten waren met recht trots op wat ze geleerd hebben en hoe ze deze bijeenkomst voorbereid en uitgevoerd hebben. Een van hun opdrachten was ook dat ze teamgenoten en collega’s betrekken bij wat ze geleerd hebben. Dearbhla nam het initiatief om zichzelf en haar collega Lisette te laten interviewen en het artikel te laten plaatsen op websites en nieuwsbrieven.

Dearbhla: “We hebben als klas echt iets moois neergezet. Dat heeft me aan het denken gezet. Hoe kan ik nou aan mijn werkbegeleider en collega’s laten zien wat ik geleerd heb. Ik wilde eerst een filmpje maken, maar heb toch gekozen voor een interview. Dat wil ik graag delen met mijn werkbegeleider en collega’s. Ik heb ook behoefte aan belangstelling en interesse van hen in mijn leerproces.” Lisette vult aan: “Ja dat heb ik ook. Dit artikel zal zeker helpen om het gesprek over omgang met mensen met dementie op gang te brengen.”

Tips en tops
Beiden geven aan dat de visie en eigen expertise vanuit de zorgorganisatie op gebied van omgaan met belevingsfasen nog meer naar voren mag komen, dat ontbrak nog wat. Dearbhla: “We zijn vooral trots op wat we gedaan hebben. Dat was onze docente ook. De directeur van het ROC werd er zelfs bij geroepen om te laten zien: dit is onderwijs van de toekomst. We waren zo blij verast met de vele positieve reacties die we kregen. Dat is ook een erkenning voor al die tijd die er in is gestopt.
Lisette: Ik heb nog dagen zitten na te genieten van de vele positieve reacties. En Dearbhla vult aan: “En van de lekkere cakejes!”

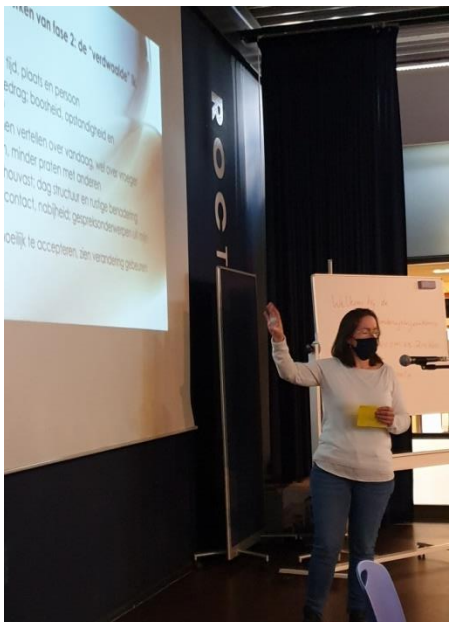

Door: Elise Boone, projectleider mbo-zin